

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Magdy Blatňákové a soudců Mgr. Miroslava Vokouna a Mgr. Jany Tillové ve věci žalobce Václava L [REDACTED], narozeného [REDACTED] bytem [REDACTED] zastoupeného JUDr. Evou Rujbrovou, advokátkou se sídlem v Brně, Ulrychova 5, proti žalovanému MAXI – TIP, a.s., se sídlem Přerov I – Město, Na odpolední 1042/19, IČ: 25689053, zastoupenému Mgr. Ivou Derychovou, advokátkou se sídlem v Přerově, Boženy Němcové 2, o zaplacení 91.733,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Přerově ze dne 23.12.2003, č.j. 13C 238/2002-46,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se **m ě n í** takto:

„Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci částku 91.733,- Kč s 3% úrokem z prodlení od 20.2.2003 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žaloba se v části, v níž bylo žádáno uložení povinnosti žalovanému zaplatit žalobci 4% úrok z prodlení z částky 91.733,- Kč od 3.7.2002 do 19.2.2003 a 1% úrok z prodlení z částky 91.733,- Kč od 20.2.2003 do zaplacení, **z a m í t á**“.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 22.230,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokátky JUDr. Evy Rujbrové.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 22.155,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokátky JUDr. Evy Rujbrové.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 91.733,- Kč s 4% úrokem z prodlení od 3.7.2002 do zaplacení. Dále soud prvního stupně zavázal žalobce k povinnosti zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 18.635,- Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky Mgr. Ivy Derychové.

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání žalobce. Okresnímu soudu vytýkal, že nesprávně právně hodnotil zjištěný skutkový stav věci. Soud prvního stupně **dospěl** k závěru, že žalovaný chybně zadal sázkové příležitosti a proto je třeba sázkové příležitosti považovat za zmateční a z toho důvodu nevzniklo žalobci právo na výhru. Dle odvolatele okresní soud zcela pominul výpověď svědka Karla N. [REDAKCE], který jako jediný ze svědků pracoval pro žalovaného v době, kdy žalobce s žalovaným uzavřel smlouvu o sázkové hře, a který se vyjadřoval ke skutečné praxi při kurzovém sázení. Ostatní svědci se ve věci vyjadřovali pouze teoreticky k tomu, jak se zadání sázkových příležitostí vytváří. Podle svědka N. [REDAKCE] zadání nemohlo být zmateční, i když nebylo určeno, jakým poměrem setů má hráč vyhrát. V takovém případě je zadání stanoveno jen na vítěze, kterým má být hráč uvedený na prvním místě. Též uvedl, že vítězný hráč bývá v zadáních vždy uveden na prvním místě, uvedl, že tomu tak bylo u žalovaného ve všech případech a nikdy tomu nebylo jinak. I kdyby u žalovaného došlo k chybě z důvodu odlišnosti v počítačovém vybavení, o kterém hovořil svědek Igor B. [REDAKCE], zadání sázkových příležitostí, na která žalobce vsadil, hra splňovala základní podmínku platného uzavření smlouvy o sázkové hře – výhře rozhodovala náhoda – neboť nebylo možno předem určit, zda hráč uvedený na prvním místě bude vítězem utkání či nikoli. Svědek Karel N. [REDAKCE] svou výpověď potvrdil, že takové zadání sice nebylo běžné, avšak bylo možné. Jakékoli chyby či nesrovnalosti, kterými argumentuje žalovaný a svědkové B. [REDAKCE] a M. [REDAKCE] jsou výhradně interní záležitosti a rizikem žalovaného, kterých se nemůže dovolávat vůči třetím osobám. Okresní soud nepřihlédl k tomu, že právě chybování sázkových kanceláří může být pro sázející výhodné. Navrhoval, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobě v celém rozsahu vyhověl.

Žalovaný v písemném vyjádření žádal potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Za správný považuje především závěr okresního soudu o tom, že nárok na vyplacení výhry žalobci nemohl vzniknout a ani nevznikl, neboť zadání sázkových příležitostí ze strany žalovaného a podle nich žalobcem uskutečněné sázky byly zmateční, když neodpovídaly platnému hernímu plánu žalovaného. Nebyly totiž splněny základní předpoklady pro uzavření sázky vyplývající z bodu 2.1 herního plánu upravujícího pravidla pro kursové sázky provozované žalovaným podle zákona č. 202/1990 Sb., tedy že v daném případě nešlo o přijetí sázky na sázkovou hru, při níž by o výhře nebo prohře rozhodovala náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená v herních podmínkách. Z listinných důkazů a výpovědí svědka B. [redacted] a M. [redacted] vyplývá, že v daném případě jednotlivá tenisová utkání, na něž žalobce sázel, byla žalovaným zmatečně zadána, neboť v záhlaví byla zadána jako sázková příležitost druhu „VMT“ odpovídající bodu 2.8.3 herního plánu – sázky na vítězství nebo umístění jednotlivců v soutěžích dlouhodobého nebo krátkodobého charakteru nebo bodu 2.8.4 – sázky tipu Pole, avšak v dalším popisu zadání těchto sázkových příležitostí se vždy uvádí, že se jedná o sázku na přesný výsledek, což by pak odpovídalo zcela jinému druhu sázkové příležitosti uvedeném pod bodem 2.8.5 herního plánu – sázky přímo související s výsledkem sportovních či jiných podniků. Vlastní zadání sázek na konkrétní jednotlivá tenisová utkání ze dne 1.7.2002 pak neodpovídá ani jednou výše zmíněnému druhu sázkové příležitosti podle herního plánu žalovaného. K tomuto zmatečnému zadání pak nesporně nebylo možno zvolit ani odpovídající způsob tipů dle bodu 2.4 herního plánu, který upravuje použití jednotlivých symbolů pro sázejícím zvolený tip. Jestliže žalobce u sázek, které jsou předmětem sporu, označil svůj tip symbolem „V“, dle herního plánu znamenající tip na vítěze, v případě, kdy jsou v zadání v řádku příslušného tenisového zápasu uvedeni vždy oba hráči, není možné určit, na kterého hráče, jakožto vítěze zápasu, žalobce vlastně tipoval. Sázka je proto zmatečná a žalobce nemá nárok na výhru.

Po zjištění, že odvolání proti rozsudku okresního soudu podala osoba k tomuto úkonu oprávněná, a že odvolání obsahuje všechny podstatné náležitosti, včetně uvedení způsobilého odvolacího důvodu (ustanovení § 205 odst. 2 písm. g/ o.s.ř.), krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu, přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (ustanovení § 206, § 212, § 212a odst. 1, 5 o.s.ř.) a poté, co dílčím způsobem zopakoval výsledek svědka Karla Nekoly a listinné důkazy k výši výhry žalobce, dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné. Dále krajský soud konstatuje, že vady uvedené v ustanovení § 212a odst. 5 o.s.ř. se z obsahu spisu nepodávají a zjištěny nebyly. Po procesní stránce se soud prvního stupně nedopustil žádných procesních vad, které by zakládaly zmatečnost (§ 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ a odst. 3 o.s.ř.) a odvolací soud nezjistil ani jiné vady, které by mohly přivodit nesprávnost rozhodnutí ve věci.

Krajský soud přebírá správná skutková zjištění okresního soudu, vyjma zjištění, jež okresní soud učinil z herního plánu žalovaného a výpovědí svědků Igora B. [redacted] a Mariana M. [redacted], jež byly po stránce skutkové rozhodující pro úsudek soudu prvního stupně o tom, že v daném případě došlo ke zmatečnému zadání sázkové příležitosti a z tohoto důvodu žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V odvolacím řízení krajský soud dílčím způsobem zopakoval a doplnil dokazování (ustanovení § 213 odst. 2 o.s.ř. ve vztahu k § 126 a § 129 o.s.ř.), a to výsledkem svědka Karla N[redacted] a listinnými důkazy – tikety č. 1270051123, 1270051125, 1270051127, 1270051129, 1300177094 za situace, kdy další přípustné důkazy v odvolacím řízení podle ustanovení § 205a odst. 1 o.s.ř. žádný z účastníků neoznačil. Je třeba zdůraznit, že svědek Karel N[redacted] odkázal na svou výpověď, kterou učinil v průběhu řízení před soudem prvního stupně. Z takto provedeného dokazování má krajský soud za prokázané, že dle shora uvedených sázkových tiketů šlo o sázku žalobce na přesný výsledek tenisových utkání, jež obsahovalo číslo zápasů a dvojici hráčů, dále tip na vítěze „V“ a kurs na zápas. Takový sázkový tiket pak odpovídal kursové nabídce na den 1.7.2002 (např. zápas 3749 – Capriatti vs. Danielidu). Dle kursové nabídky pak bylo třeba uhodnout přesný výsledek, ten zadán nebyl, proto k výhře stačilo sázejícímu vsadit na hráče, který byl uveden na prvním místě, a žalobce měl v držení sázenky s typem na přesný výsledek. Tenisová utkání, na která typoval žalobce a jež obsahují uplatněné tikety, odehrány byly a podle názoru svědka N[redacted] zápasy zmateční nebyly, neboť zápasy se uskutečnily. Z tiketu č. 1270051129 pro 1.7.2002 vyplývá, že tip byl uveden „V“ s výsledným kursem 445,33 se vsazenou částkou 60,- Kč, event. výhra pak činí 26.720,- Kč. Z tiketu č. 1300177094 pro 1.7.2002 vyplývá, že tip byl uveden „V“ s výsledným kursem 1208,00 se vsazenou částkou 20,- Kč, event. výhra pak činí 24.000,- Kč. Z tiketu č. 1270051125 pro 1.7.2002 vyplývá, že tip byl uveden „V“ a pro kombinaci CD, CE, CG, DE, DH, EH s kursy 3,60, 3,60, 3,70, 4,65, 3,28, 3,20, 3,50, 3,70, pro kombinaci pak 222,78 s výhrou 1.115,- Kč, 1348,80 s výhrou 674,- Kč, 167,83 s výhrou 839,- Kč, 179,93 s výhrou 895,- Kč, 222,80 s výhrou 1.114,- Kč a 134,80 s výhrou 673,- Kč (pro žalobce 5.310,- Kč). Z tiketu č. 1270051127 pro 1.7.2002 vyplývá, že tip byl uveden „V“ a pro kombinaci CD, CE, CH, DE, OH a EH s kursy 3,60, 3,60, 7,25, 4,50, 3,30, 3,20, 3,20 3,30 a pro kombinaci kursy 422,82, 134,78, 149,69, 339,30, 376,82 a 120,12 s tím, že žalobce byl úspěšný v částce 7.718,- Kč. Z tiketu č. 1270051123 pro 1.7.2002 vyplývá tip „V“ s kursem 559,70 se vsazenou částkou 50,- Kč a event. výhrou 27.985,- Kč. Součet výher pak činí částku 91.733,- Kč. Z výsledkových listin žalovaného ze dne 2.7.2002 pak vyplývá, že tipy žalobce na výsledky sportovních utkání byly správné a nelze tedy přihlížet ke změnám ve výsledkové listině, která již reflektovala údaje žalovaného, pozměněné v důsledku jeho pochybeného zadání sázek.

Podle ustanovení § 845 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) výhry ze sázek a her nelze vymáhat; vymáhat nelze ani pohledávky z půjček, poskytnutých vědomě do sázky nebo hry. Takové výhry a pohledávky nelze ani platně zajistit.

Podle § 846 ustanovení § 845 neplatí, jde-li o výherní podnik, který provozuje stát nebo který byl úředně povolen.

Podle ustanovení § 1 odst. 1 věta první a druhá zákona č. 202/1990 Sb. loterií nebo jinou podobnou hrou se rozumí hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. O výhře nebo o prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách (dále jen „herní plán“).

Právním důvodem žaloby, jak správně kvalifikoval soud prvního stupně, je žalobcem uplatněný závazkový vztah mezi žalobcem a žalovaným, jako výhry ze sázky provozované žalovaným jako podnikem, který byl úředně povolen. Proto podle ustanovení § 846 o.z. lze výhry ze sázek a her s úspěchem uplatňovat u soudu. Zákon stanoví, že lhůta pro uplatnění práva na výhru u provozovatele nesmí být kratší než 30 dnů a delší než 90 dnů ode dne následujícího po slosování a v tomto smyslu žalobce lhůtu dodržel, neboť v takto stanovené prekluzivní lhůtě žalovaného vyzval k plnění dopisem ze dne 11.7.2002 (§ 12 zákona č. 202/1992 Sb. v platném znění). Žalovaný splnil podmínky pro úřední povolení her a sázek udělované Ministerstvem financí ČR rozhodnutím ze dne 24.5.2001, č.j. 601/45149/2001. Dále se krajský soud ztotožňuje se skutkovými závěry soudu prvního stupně, které učinil ohledně okolností zadání sázek žalobcem, a to prostřednictvím sázkových tiketů č. 1270051129, 1300177094, 1270051125, 1270051127 a 1270051123 řádně zakoupených dne 1.7.2002 v provozovně žalovaného v Brně.

Z důkazního řízení vyplynulo a mezi účastníky řízení není ani sporu o tom, že dne 1.7.2002 došlo ze strany žalovaného ke kursové nabídce, jež se vážala k tenisovým utkáním, a to formou na vítězství a to jako sázka typu VMT, ačkoliv dle žalovaného došlo k pochybení při takovém zadání, neboť se mělo jednat o sázku na přesný výsledek utkání. Je rovněž nesporné, že přesný výsledek zápasu na tiketu uveden nebyl, tikety obsahovaly jména dvou hráčů a byly označeny písmenem V. Že tímto způsobem žalovaný učinil kursové nabídky a skutečnost, že sázka žalobce byla v této formě přijata, je rovněž mezi účastníky nesporná. Žalobce prokázal, že uzavřel kursové sázky označené písmenem V, vsadil na vítězství hráče – hráčky, uvedeného na prvním místě a k výhře nebylo třeba určit přesně poměr setů vítězného hráče, neboť sázková příležitost zadaná žalovaným poměr setů neobsahovala. Okresní soud uzavřel, že právně významné v této věci bylo posoudit typ sázkové příležitosti a dospěl k závěru, že došlo ze strany žalovaného u tenisových utkání a akumulovaných sázek na tenisová utkání k chybnému zadání sázkové příležitosti a uzavřel, že podle bodu 5.3.1 písm. a/ herního plánu žalovaného je pak třeba považovat takové sázkové příležitosti za *zmatečné*.

Okresní soud založil svůj hodnotící úsudek o nedůvodnosti žalobcem uplatněného nároku výlučně na výkladu herního plánu žalovaného, počínaje bodem 2.4 herního plánu, podle kterého se symbol V používá pro označení vítězství u závodů a soutěží, písmeny M a T pak pořadí hráče či kolektivu v soutěži. Herní plán umožňoval tipovat na vítězství mimo sázek dle bodu 2.8.3 a 2.8.4 ještě jako sázkovou příležitost přímo související s výsledkem sportovních či jiných podniků – bod 2.8.5 herního plánu. Pokud má být sázka na přesný výsledek utkání, pak je dle soudu prvního stupně třeba, aby byl v zadání a následně tipu sázejícího přesný výsledek uveden, neboť pro tenisové utkání je příznačné, že přesný výsledek je určen poměrem setů mezi oběma hráči. Bez poměrů setů nelze určit přesný výsledek zápasu a v případě více vypsáných kursů nelze stanovit, jaký kurs má být sázejícímu vyplacen. Dále se okresní soud podrobně zabýval sázkovými příležitostmi a variantami dle herního plánu žalovaného (bod 2.8.2 – sázka se třemi možnými výsledky, 2.8.1 – sázková příležitost se dvěma možnými výsledky, 2. – označení tipu vítězného hráče – použití písmene V, 2.8.3 – sázky na vítězství nebo umístění jednotlivců v soutěžích dlouhodobého nebo krátkodobého charakteru nebo 2.8.4 – sázky typu Pole, nebo 2.8.5 – sázky přímo související s výsledkem sportovních či jiných podniků). V souvislosti s označením tipu lze dle okresního

soudu užít pro sázkovou příležitost u závodů a soutěží, a ztotožnil se s argumentací žalovaného, že pokud je v sázce uvedeno u dvou hráčů písmeno V, nelze určit, kterého z hráčů sázející tipoval jako vítěze. Pokud žalobce označil u sázky, ve které jsou dva hráči, svůj tip písmenem V, nejedná se o tip, který je herním plánem umožněn a nemění na tom ničeho skutečnost, že žalobce vycházel ze sázkových příležitostí zadaných žalovaným, ačkoliv takovou sázku přijal. Jestliže byla sázka chybně zadána jako sázka typu VMT, ačkoliv se mělo jednat o sázku na přesný výsledek utkání, pak neuvedení přesného poměru setů bylo způsobeno odlišným nastavením počtu znaků programového vybavení u sázek tohoto typu a sázek na přesný výsledek utkání.

Podle bodu 5.3.1 písm. a/ herního plánu jsou sázky považovány za zmatečné a vracejí se pokud sázková příležitost byla chybně zadána vinou Maxi Tipu.

Z hlediska typů sázek dle bodu 2.4 herního plánu žalovaného – Maxi Tipu krajský soud nemá zásadní výhrady k výkladu soudu prvního stupně, které zaujal k systému a povaze jednotlivých her, provozovaných žalovaným dle zákona č. 202/1990 Sb. Podle názoru odvolacího soudu je však pro souzenou věc rozhodující právní otázkou výklad ustanovení bodu 5.3.1 herního plánu, jenž obsahuje definici zmatečnosti sázek. Jak bylo shora uvedeno, hodnocení důkazů okresním soudem nelze přisuzovat takovou důležitost, aby jejich prostřednictvím mohly být zbaveny důkazní síly sázkové tikety č. 1270051123, 1270051125, 1270051127, 1270051129, 1300177094, které samy o sobě představují důkazy, jež jsou způsobilé prokázat pravdivost toho, co je v nich uvedeno. Krajský soud uvěřil výpovědi svědka Karla N. který se vyjádřil k okolnostem zadání kursové nabídky pro 1.7.2002, jenž odpovídalo oficiálnímu zadání žalovaného s tím, že sázející veřejnosti opravdu postačilo vsadit na vítěze – hráče či hráčky uvedeném na prvním místě, a to bez ohledu na absenci poměru setů vítězného utkání. Svědek technicky vysvětlil princip úspěšnosti sázky žalobce na tenisovém utkání hráček Capriatti vs. Danielidu, právě úspěšným tipem na hráčku uvedeném na prvním místě. Úspěšnost žalobce tak byla založena na vysoké míře pravděpodobnosti správnosti tipu, který byl patrně způsoben nekvalifikovaným zadáním žalovaného na kurzy reálně existujících a posléze i odehraných tenisových utkání. Tyto okolnosti však krajský soud nehodnotí jako porušení principů hry dle zákona č. 202/1990 Sb. (a jak se jimi zabýval podrobně okresní soud), neboť o výhře rozhodovala náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost a nikoli to, zda skutečně vyhraje jeden nebo druhý tenista, lhostejno jakým poměrem setů. Důkazem hypotézy hry bylo postavení jen toho vítěze, který byl na prvním místě, a výherními tikety byly jen ty, které se odvíjely od vítězství konkrétních tenistů, přičemž nerozhodný pak byl poměr setů, které žalovaný dodatečně dne 2.7.2002 a 3.7.2002 doplnil a změnil tak nepřipustně podmínky původního zadání hry.

Okresní soud uzavřel, že to byl žalovaný, který u tenisových utkání a akumulovaných sázek na tenisová utkání zadal chybně sázkové příležitosti a tím se stalo zadání zmatečným podle bodu 5.3.1 písm. a/ herního plánu. Se závěrem soudu prvního stupně, že zadání sázky bylo zmatečným, se odvolací soud neztotožňuje. Již tradičně se sázka a hra řadí ke smlouvám odvážným, neboť každá ze stran má naději na výhru, stejně jako na ztrátu. Jestliže žalovanému umožňuje herní plán schválený Ministerstvem financí ČR v ustanovení bodu 5.3.1 kdykoli prohlásit svůj postup při veřejné nabídce sázkové příležitosti za chybně zadaný

a považovat jej za zmateční. jde nutně o zpochybnění principu rovnosti smluvních stran. Žalovanému se tak dostává zvýhodnění, které mu v podstatě umožňuje znemožnit vznik jiné povinnosti, než vrátit sázku tipujícímu bez možnosti uplatnit nárok na výhru. Takové ustanovení herního plánu neodpovídá základním zásadám zákona č. 202/1990 Sb., neboť bylo učiněno v neprospěch sázejícího – spotřebitele. Je třeba zdůraznit, že v pochybnostech o významu tohoto ustanovení herního plánu se odvolací soud řídil obecným interpretačním pravidlem, jež vychází z článku 5 Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5.4.1993 o nekalých podmínkách ve spotřebitelských smlouvách. Ukládá, aby při pochybnostech o významu podmínky (ujednání), převážil výklad nejvýhodnější pro spotřebitele. V souzené věci totiž aplikace herního plánu v bodu 5.3.1 písm. a/ jednoznačně znevýhodňuje sázející veřejnost, jde o ustanovení připouštějící různý výklad, přičemž ve svém důsledku toto ustanovení má nepříznivé důsledky přičítané k tíži sázejících. Podle názoru krajského soudu je třeba aplikovat tyto zásady i na právní režim smluv ve hrách a sázkách, neboť prioritní je ochrana spotřebitelů, jako slabší smluvní strany před dodavatelem (profesionálem). Na postup žalovaného v konkrétní věci je pak třeba nahlížet se zřetelem na sílu jeho obchodní pozice a zároveň na požadavek dobré víry sázejícího v daná pravidla hry s akcentem na dobré mravy sázkové kanceláře, která musí brát v úvahu legitimní zájmy sázejících. Z takto vyjádřené úvahy krajského soudu plyne, že ujednání herního plánu, umožňující postup žalovaného prohlásit vlastní vinou chybně zadanou sázkovou příležitost za chybně zadanou (i omylem), je v rozporu s dobrými mravy a ochrany sázejících, neboť znamená újmu sázejících a v této věci je i důkazem značné nerovnováhy v právech a povinnostech smluvních stran. Z těchto důvodů byla pak argumentace žalovaného v průběhu řízení před soudy obou stupňů nedůvodná, neboť sledovala jen účelový výklad herního plánu ve prospěch aplikace tzv. zmatečnosti zadání, jež žalovaný způsobil svou vlastní nekvalifikovanou a neprofesionální činností a jež sledovala výlukou výplaty výhry sázejícím.

Postup žalovaného při vytváření kursově sázky tak nebylo možné prohlásit za zmateční, žalobci proto vzniklo právo dle bodu 6 herního plánu na výplatu výhry ze sázek a to v limitu, vyjádřeném na tiketech č. 1270051123, 1270051125, 1270051127, 1270051129, 1300177094, v celkové výši 91.733,- Kč. Skutkové okolnosti, zjištěné v průběhu důkazního řízení, svědčí o tom, že dne 1.7.2002 mezi účastníky byla platně uzavřena smlouva o sázce. Krajský soud co do požadavku nároku žalobce na výplatu částky 91.733,- Kč dospěl k závěru, že jde o platný dvoustranný závazkový vztah, který založil obligační právní účinky pro věřitele a dlužníka, přičemž žalovanému se takto existující závazek nepodařilo zpochybnit. V dané věci byl dostatečně určité stanoven způsob určení sázky a výhry, jež se odvíjí od kursově sázky na tenisová utkání a akumulovaných sázek na tenisová utkání a jehož výsledky je třeba vzít v úvahu pro verifikaci výhry, jejíž výši účastníci řízení nezpochybnili.

Veden těmito důvody, krajský soud rozsudek okresního soudu změnil tak, že žalobě vyhověl a žalovaného zavázal k povinnosti zaplatit žalobci částku 91.733,- Kč spolu s 3% úrokem z prodlení od 20.2.2003 do zaplacení, jež se odvíjí od § 517 o.z. a nařízení vlády č. 142/1994 Sb. (ustanovení § 220 o.s.ř.). Žalovaný se totiž dostal do prodlení s peněžitým plněním až prvního dne po tom, kdy byl o splnění dluhu věřitelem požádán (§ 563 o.z.) a k tomu došlo až doručením žaloby v této právní věci, která žalovanému byla doručena dne 19.2.2003. Proto mohl být shledán důvodný požadavek žalobce na úrok z prodlení (§ 517 o.z.)

až ode dne 20.2.2003. Odvolací soud proto žalobu v části požadavku žalobce na uložení povinnosti žalovanému zaplatit i úrok z prodlení za dobu od 3.7.2002 do 20.2.2003 zamítl. Konečně bylo třeba zamítnout žalobu v části požadavku na 1% úrok z prodlení za dobu od 20.2.2003 do zaplacení, neboť byl požadován nad rámec diskontní sazby České národní banky, platné k prvnímu dni prodlení.

Jelikož tímto rozhodnutím se řízení končí, bylo nezbytné rozhodnout o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Žalobce byl v řízení stranou úspěšnou, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, jež před soudem prvního stupně vynaložil k úspěšnému uplatňování nebo bránění jeho práva (§ 142 odst. 1 vzhledem k § 224 odst. 1 o.s.ř.). V řízení před okresním soudem byl úspěšný žalobce zastoupen advokátkou, které náleží paušální odměna dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. (advokátní tarif). Žalobci tak náleží právo na náhradu nákladů ve výši mimosmluvní odměny určené podle § 3 odst. 1 bod 5 advokátního tarifu paušální náhradou ve výši 18.260,- Kč (z punkta 91.733,- Kč). K této odměně náleží též 4 paušální náhrady po 75,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a zaplacení soudního poplatku z návrhu ve výši 3.670,- Kč. Celkem činí náklady žalobce před soudem prvního stupně částku 22.230,- Kč. Krajský soud proto žalovaného zavázal k zaplacení této částky v zákonem stanovené lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokátky žalobce.

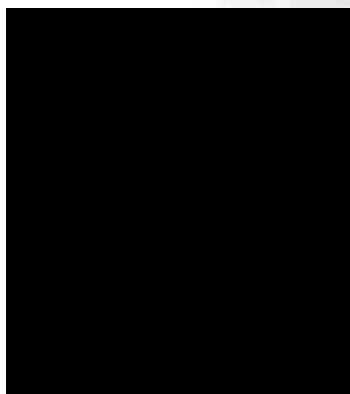
V odvolacím řízení byl žalobce se svým odvoláním úspěšný, tudíž mu rovněž přísluší právo na náhradu nákladů této fáze soudního řízení (§ 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř.). Žalobce byl zastoupen advokátkou, proto advokátce náleží právo na náhradu nákladů představující mimosmluvní odměnu podle § 3 odst. 1 bod 5 advokátního tarifu v plné výši, neboť učinila dva úkony právní služby (sepis odvolání, účast u odvolacího jednání), tedy ve výši 18.260,- Kč. K této odměně náleží též dva režijní paušály po 75,- Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). K nákladům odvolacího řízení náleží i zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 3.670,- Kč, celkem 22.155,- Kč. Celkovou náhradu ve výši 22.155,- Kč je žalovaný povinen zaplatit v zákonem stanovené lhůtě, k rukám zástupkyně žalobce (§ 160 odst. 1, § 149 vzhledem k 211 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Přerově.

V Olomouci dne 2.2.2005

Mgr. Miroslav Vokoun
pověřený člen senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Malá

JUDr. Magda Blaťáková, v.r.
předsedkyně senátu